

[Finansministeren.]

hvoraf dog kun en Trediedel vil indgaa paa Statsregnskabet for indeværende Finansaar, idet disse Afgifter betales bagud til Statskassen; de to Trediedele vil først indgaa paa det følgende Finansaars Regnskab. Med den her foreslaaede Forhøjelse er Kommunerne og Vejfondens Tilskud nogenlunde sikret i det kommende Finansaar. Derimod opnaar Staten ikke for sit Vedkommende at faa det samme Afgiftsbeløb som hidtil.

Fløtkjær: Man kan selvsagt ikke vente, at et Forslag om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgifterne fra 13 til 23 Øre — altsaa en Stigning paa ca. 75 pCt. — vil blive modtaget med Glæde, i Særdeleshed ikke af Erhvervslivet, for hvem dette Raastof i vore Dage spiller en væsentlig Rolle. Men man maa ikke glemme, at Formaalet først og fremmest er at holde de Arbejder i Gang, hvortil Midlerne kommer fra Vejfonden. Da vi er inde i en nødtvungen Rationering af Benzinforbruget, er Vejfondens Indtægter ude for et stærkt Fald, og dette Fald vil, hvis der ikke bliver grebet ind, have uheldige Virkninger for de store Vejarbejder, som Kommunerne Landet over er saa stærkt interesserede i.

Det er jo betydelige Beløb, der her er Tale om. I Aaret 1938—39 indbragte de 13 Øre pr. l, som Benzinafgifterne androg, i Forbindelse med Vægt- og Omsætningsafgiften i alt 94½ Mill. Kr. Nu er det let at forudse, at saafremt det bliver nødvendigt at opretholde Benzinrestriktionerne i Forbindelse med de høje Benzinpriser, vil saavel selve Indtægten fra Benzinafgifterne som de Beløb, der indgaaer som Vægt- og Omsætningsafgift, blive stærkt reduceret, og det er derfor en bydende Nødvendighed at forøge Afgiften, hvis man vil opretholde Vejarbejderne.

Om man har fundet det rigtige Tal med en samlet Afgift paa 23 Øre pr. l, er der vel næppe nogen, der kan udtale sig om i Dag — alene Fremtiden vil kunne besvare dette Spørgsmaal. Der er derfor kun regnet med en meget kort Varighed for Loven, 3 Maaneder, og man har i hvert Fald Lov at haabe, at Forholdene maa udvikle sig saaledes, at det, naar Loven udløber, i hvert Fald ikke vil være nødvendigt at øge Byrderne for den store Branche, der er afhængig af Benzinen, og som allerede er blevet ramt føleligt.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der for denne Vares Vedkommende er et uundgaaeligt Svind — man regner med et Svind paa mellem 2 og

3 pCt. fra Benzinens Ankomst til dens Udlevering fra Salgstanken. Det betyder med en Skat, der ved den foreslaaede Forhøjelse kommer op paa ca. 200 pCt. af Varens Pris, at Værdien af Syvindprocenten pr. Liter vil udgøre ca. 1¼ Øre.

Yderligere maa det erindres, at Skatten skal beregnes efter Benzinens Volumen ved en Temperatur paa 15° C., og at Benzinens Rumfang bliver mindre i Kulde. Da Gennemsnitstemperaturen her i Landet, efter hvad Meteorologisk Institut oplyser, kun er 7,5° C., bliver Følgen, at der ogsaa herigennem paafores Forhandlerne en Udgift. Det er saaledes et Spørgsmaal, om ikke Omregningstemperaturen burde ændres i Overensstemmelse med de faktiske Forhold.

Jeg har kun villet fremsætte disse Bemærkninger som en Henstilling til Overvejelse for den højtærede Finansminister, naar Afgiftsforhøjelsen atter under en eller anden Form, inden Udgangen af de 3 Maaneder, skal forelægges Rigsdagen.

§ 2 i Lovforslaget giver de kørende Ret til at faa deres Tank i Vognen fyldt til den gamle Pris, hvilket sikkert vil blive benyttet, saa at man kan imødesee en travl Dag ved Tankene i Morgen, naar Loven er gennemført. Hertil er der nu kommet en yderligere Lempelse ved den Ændring, der er foretaget i Folketinget, og som gaar ud paa, at 300 l ved Tankene undgaaer Skatteforhøjelse; heri ligger der en Fortjeneste til de mange Tusinde smaa Tankstationer paa 30 Kr. til hver.

Om den foreslaaede Forhøjelse af Benzinbeskatningen kan overflødig gøre Rationeringen, har der i det andet høje Ting været ført en stor Debat om. Angaaende dette Spørgsmaal skal jeg kun sige, at herom ved vi formentlig mere, naar vi i Løbet af nogle Maaneder paa ny skal tage Stilling til Sagen.

Med disse Ord har jeg den Ære paa mit Partis Vegne at anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Thisted Knudsen: Det kan formentlig ikke overraske den højtærede Finansminister, at mit Parti heller ikke i dette høje Ting kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Den højtærede Finansminister fremhævede — det samme gjorde det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) —, at disse Penge ikke kunde undværes, hvis man ønskede at holde Vejarbejderne i Gang. Nu er der vel nok ikke noget at sige til, at en Finansminister ikke kan undvære Penge, men den Afgiftsforhøjelse, der her er Tale